

Filibert Benedetič

Kontrapunkt

Murni tri-ri, tri-ri, murni tri-ri...
Tisoč let je štrbunknilo v noč,
plac zvana,
tri-ri, tri-ri, tri-ri...
gorl morje kvas revnih ljudi,
kakor travnata bilka brez soka
povest Kralja Matjaža
oživlja spomin.

Murni tri-ri, tri-ri, murni tri-ri...
skozi okna,
iz spektralnih luči,
iz katakomb civilizacije,
- fata morgana -
iz barak komunizma,
iz bordelov kapitalizma,
tri-ri, tri-ri, tri-ri...
murni pojo,
hrepeni srce.

Njena visokost revščina
med paralelami zemeljske oble
neutrudno z Matjažem
skandira pesem.

Filibert Benedetič

Žena

Visoke, sončne, mehke trave,
trave morja zelena,
sredi noči vzvalovijo
kakor svilena, opojna milina,
ki jo daruje tvoje telo.

Kadar več nima srce komu peti,
zasuto v pepelu življenjskih nesnag,
ostane ta laskava pesem

mrmrajočih vod:

visoke, sončne, mehke trave,
trave morja zelena,
z brezmejnostjo matere žene
moj večni pristan.

Uklenjen od časa moža,
zvestega sla neizbežnosti,
kličem tvoje oči,
neskončno bolan.

71